

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันอาทิตย์ที่ 7 สิงหาคม 2559..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย ที่มีความตั้งใจมาทำบุญทำทานการกุศลรักษาศีลเจริญภาวนา เพื่อให้ศีลของเรามีคุณค่ามีสาระมีประโยชน์ เมื่อนึกถึงการทำความดีแล้วใจจะมีความสุข เรียกว่า.. บุญ..ใครๆก็อยากได้บุญ บุญคือความสุขใจ เมื่อได้ทำแล้วก็แล้วใจสบาย ใจนึกขึ้นมาเมื่อไรว่าตนเองได้ทำความดีเอาไว้ ใจก็เลยมีความสุข จึงเรียกว่าบุญ เป็นสิ่งที่ทุกคนมีความพึงปรารถนา เมื่อเราเกิดมาภพใดในชาติไหนก็ดี ถ้ายังไม่ถึงนิพพานเมื่อไหร่ เราก็ต้องเกิดอีก เมื่อเกิดอีกก็ต้องให้ดีกว่านี้ ให้มันมีศรีสุขสมบูรณ์ ร่างกายก็สมบูรณ์ทุกด้าน จะเป็นหญิงเป็นชายก็สมบูรณ์ก็ขอให้มีความสุขสะดวกสบาย มีความตั้งใจไว้อย่างนั้น ถ้าเรามีศรัทธาความเชื่อมั่นในการทำบุญก็ดี ธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนาที่สอนให้มีชีวิตอยู่ด้วยคุณงามความดีไม่มีบาปมีกรรม ไม่ให้ความทุกข์ยากลำบากให้หายจากโรคภัยพิบัติทั้งปวง ให้อยู่เย็นเป็นสุขสบายทั้งกายและใจ เราได้ปรารถนาเอาไว้ไว้อย่างนั้น เมื่อบุญกุศลพร้อมเพรียงแล้วก็จะอำนวยผลอำนวยความสุขมาให้พวกเราทุกคนนั้น ได้สุขสบาย ได้มีความสุขตามความมุ่งหมายปรารถนาของพวกเรา อันนี้เป็นชีวิตที่มีคุณค่าเลย จะมองหน้าเหลียวหลังยืนเดินนั่งนอนไปที่ไหนก็ดี ให้มันระลึกถึงคุณงามความดีที่ตนเองนั้นได้จะทำเอาไว้ เพื่อให้ใจของเราชื่นรื่นและมีมีความสุขกับคุณงามความดี อันนี้เขาเรียกว่าคนมีคุณงามความดีติดตัว ติดอยู่ที่ใจใจได้ฝากฝังไว้ในพระพุทธศาสนาอย่างมั่นคง ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนๆความสุขก็อยู่ที่ใจว่าได้กระทำอะไรดีอะไรถูกต้องไว้แล้ว ก็อยู่ที่ใจ เรียกว่าฝากฝังไว้ที่ใจ เรายกย 4 อย่างย่อมวลบสั่งบุญกุศลที่บุคคลทำเอาไว้ไม่ได้ ภัยจากโจรภัย.. โจรปล้นจี้แค่ไหนก็ดี ไม่สามารถปล้นเอาบุญกุศลที่อยู่ในจิตใจของตนที่ได้สร้างเอาไว้ บุญก็อยู่ที่ใจ ราชภัย พระราชามหากษัตริย์ที่มีอำนาจแค่ไหนก็ไม่สามารถเอาบุญเอากุศลจากดวงใจของบุคคลที่สร้างเอาไว้ไปได้ บุญก็อยู่ที่ใจ อุทกภัย..น้ำท่วมบ้านท่วมเมืองก็ดี พัดพาสิ่งของไหลไป แต่ก็ไม่สามารถพัดพาบุญกุศลออกจากดวงใจของบุคคลไปได้ และอัคคีภัย..ไฟทั้งหลายไหม้บ้านไหม้เมืองทั้งหลายก็ดี ไหม้แต่สิ่งของวอดวายไป แต่ใจของเรานั้นไม่มีไฟมาไหม้ใจของเราได้ ใจของเรายังมีความสุข เพราะเราได้ทำความดีเอาไว้

..ให้นึกถึงว่าภัย 4 อย่างนี้ ไม่สามารถมวลบสั่งบุญกุศลจากดวงใจของพวกเราที่ได้รับเอาไว้เหมือนคอมพิวเตอร์ เหมือน notebook บันทึกไว้ในใจ ชาติใดภพใดจิตวิญญาณดวงนี้ ยังไม่เสื่อมคลายหายไปไหน จิตใจของเราเป็นของที่ไม่ตาย เป็นของที่มีอยู่เป็นนามธรรม ถึงได้สะสมคุณงามความดีเอาไว้เหมือนเราเก็บเมฆโมรีบันทึกสิ่งของต่างๆรูปภาพเอาไว้ ให้บันทึกธรรมคำสอนต่างๆก็ดี เก็บเอาไว้ เก็บอยู่ที่ใจหมด เรียกว่าเหมือนคนความจำดี ทำคุณงามความดีเอาไว้วันนั้นเอง เมื่อได้มีคุณงามความดีอย่างนี้ ก็ควรมีเมตตาสักหน่อย แผลส่วนบุญส่วนกุศลให้สัตว์โลกที่มากเกิดเป็นมนุษย์ร่วมโลกกัน ยังไม่รู้จักหนทางไปในทางที่สุข ก็เลย

เดินทางไปหาทางที่สุขจากการรบราฆ่าฟันกัน เขาก็เดินทางเข้าไปสู่หนทางที่เกิดทุกข์ข้างหน้า แต่พวกเรานี้ มีเส้นทางที่ทำคุณงามความดีเดินทางที่ถูกต้อง ก็เลยมีความสุขความเจริญมีความสุขความสบาย เมื่อเรามีความสุขความสบายแล้ว ก็ให้ตั้งใจแผ่เมตตาให้สัตว์โลกดังที่ได้กล่าวมาแล้วด้วย ในเจตนาของพวกเรา เรามีเจตนาดีมีเมตตา แต่นี้ต่อไปก็ตั้งใจพากันรับพรและแผ่เมตตา..